

Az ásatáson részt vett: Száraz Csilla és Szergej Bezuglov régészek, Bocz Péter ásatási technikus és Mester Andrea gyűjteménykezelő.

ALMÁSSY KATALIN – ISTVÁNOVITS ESZTER

137. Orosháza, Gádorosi út, Nyíri-dűlő

(Békés megye) *Sza; A; M; Á*

A 47. sz. főút Orosházát elkerülő szakasza II. ütemének nyomvonala által érintett négy régészeti lelőhely közül ez volt a legnagyobb területű, kiterjedése is falu méretű. A nyomvonal több mint egy kilométer hosszban halad rajta keresztül. Az átvizsgált és feltárt felületen 144 objektumot tudtunk feltárni. Közülük 17 újkori volt. A régészeti korúak közé egy szarmata ház és egy szarmata kút tartozik, a többinek kora a 8–9. századra tehető, 35 pedig egyelőre bizonytalan keltezésű. Előzetesen a 8–9. századba sorolható 9 árok, 4 ház, 1 külső kemence és 4 gazdasági épület; 9. századi lehet 18 árok és 3 vízgyűjtő; a 10–11. századra tehető minden bizonnyal 14 árok, 15 ház, 3 külső kemence, 13 műhely, 1 gazdasági épület, 1 kút, 1 karám és 3 gödör.

A leletanyagban igen ritka és érdekes tárgyak is előfordulnak, pl.: korongolt, külsőfüles bogrács, szaltovói eredetű, egész felületén hornyolt, fazékszerű bogrács, bordásnyakú edény töredéke, stb.

A leletanyag tisztítás és restaurálás után az orosházi múzeumba kerül.

Az ásatáson részt vett: Rózsa Zoltán régész (Orosháza, Szántó Kovács János Múzeum), illetve Gábor Gabriella restaurátor (Békéscsaba, Munkácsy Mihály Múzeum) és Kocsor Julianna restaurátor (Békés, Jantyik Mátyás Múzeum).

SZATMÁRI IMRE

138. Orosháza, Osztott földek fasor

(Békés megye) *A; M*

A 47. sz. főút Orosházát elkerülő szakasza II. ütemének nyomvonala által érintett felületen 28 objektum került elő, melyek a leletek alapján a 8–10. századra keltezhetőek. Zömük 9. századi lehet. Az objektumok között egy kút, egy gödör, hét árok, egy gazdasági épület, öt műhely, három külső kemence és tíz ház sorolható föl. A leletanyag tisztítás és restaurálás után az orosházi múzeumba kerül.

Az ásatáson részt vett Rózsa Zoltán régész (Orosháza, Szántó Kovács János Múzeum) illetve Gábor Gabriella (Békéscsaba, Munkácsy Mihály Múzeum) és Kocsor Julianna (Békés, Jantyik Mátyás Múzeum) restaurátor.

SZATMÁRI IMRE

139. Orosháza, Osztott földek, Új út

(Békés megye) *Á*

A 47. sz. főút Orosházát elkerülő szakasza II. ütemének nyomvonala eső, kis kiterjedésű lelőhelynek csak a szélét érintette az út nyomvonala. Egy Árpád-kori árok és egy szintén Árpád-kori külső kemence került elő, valamint egy bizonytalan korú és egy újkori árok. A leletanyag tisztítás és restaurálás után az orosházi múzeumba kerül.

Az ásatáson részt vett Rózsa Zoltán régész (Orosháza, Szántó Kovács János Múzeum) illetve Gábor Gabriella restaurátor (Békéscsaba, Munkácsy Mihály Múzeum) és Kocsor Julianna restaurátor (Békés, Jantyik Mátyás Múzeum).

SZATMÁRI IMRE

140. Orosháza, Szénási út, Benedek-tanya

(Békés megye) *A*

A 47. sz. főút Orosházát elkerülő szakasza II. ütemének nyomvonala által érintett szállás jellegű lelőhelyen, a tervezett autópályán nyomvonala eső felületen 8 árok került elő, melyek közül hét újkori, egy pedig avar kori volt. A leletanyag az orosházi múzeumba került.

Az ásatáson részt vett Rózsa Zoltán régész (Orosháza, Szántó Kovács János Múzeum) illetve Gábor Gabriella (Békéscsaba, Munkácsy Mihály Múzeum) és Kocsor Julianna (Békés, Jantyik Mátyás Múzeum) restaurátorok.

SZATMÁRI IMRE

141. Paks, Dunakömlőd,

Sánchegy/Bottyán-sánc

(Tolna megye) *Ró*

A dunakömlődi Bottyán-sáncon fekvő római castellum (Lussonium) polgári településének feltárását célzó tervásatásunk 1998. évi munkálatai július 2-től augusztus 9-ig tartottak.

Ennek során mintegy 207 m² területet kutattunk át az erődötől délre. Sikerült az erőd legdélebbi fossáját átvágni, amely 14 m széles és 6 m mély volt. Leletanyagát 2. századi sigillaták, tegulák, vályogtégla darabok és jellegtelen római edénytöredékek alkotják. Az első római objektumok földbevéjt gazdasági gödrök formájában a fossa déli peremétől 9–10 méterre jelentek meg. Ezek az objektumok jelezték a vicus szélét és egyben az előkerült leletanyag alapján legkorábbi periódusát is jelentették. Betöltésük számos észak-itáliai, korai dél-galliai sigillatát, valamint itáliai vékonyfalú kerámiát tartalmazott. A legkorábbi sigillata késő Claudius-Flavius korra keltezhető. A 4. számú félig földbevéjt, szintén gazdasági célokat szolgáló gödör